

יכוחו של הרגל

שירות קאנון (מדינת אילינוי, ארה"ב) אשר על בית התרבות למכונות חקלאיות, אינפורמטיביות, המעניק את הצופר המודיע לעובדים על תחילת יום העבודה וסיומו כדי לא להטריד את סגרת תושבי העיר.

ב-28 בדצמבר נדמה הצופר למחרת שלחו 7000 מתושבי המקום בקשה לעירייה להחיר את השימוש בצופר, כי חששם הבלתי דגול מסרוע להם. העירייה נעתה לבקשתם והצופר נמנע שוב בשימוש, ושקט בעיר.

אמנות מסוכנות

על תוף ימי של הבקר קאלקאטה (בל דמיון ל... קאלקאטה) מקרי בהחלט... הסמון לרומא נעדרו צילומים לסרט "רגע מן החיים" השקטית מדגרט לי רצה. בתחום לתסריט, עירומה על תוף והשיחקה סצינה עם האפרטנד שלה, בשגם הוא אינו לבוש. זה העלה את תמחן של נשי הכפר, חמונה 600 תושבים.

הנשים הנדומות התגנפו על השקטית והיברו אותה מכוח באכזריות. הגברים שבכפר דערוהים היו שותפים. הם השתחמקו בקסמה, אלא שום תוכן את נשוחיהם, שהיבו את השח קנית.

אנשי צוות התכנסה נאלצו לסגת ולחמשיך את צילומי התוף במקום אחר.

חסכון

בורי המחס שובתים, שבוע העבודה צומצם לשלושה ימים בלבד, בחירות בלליות חוברו - אבל מח מסעוד את הבריסים הצעתה של חג-רת אידה ג'ונס, שהציעה לשם חסכון במים.

יחדר באים לשאל ספרים. עתה נוסדה באנגליה אגודה לספרים צעצועים. בהצלחה - ספרית בברייטון. יכול כל ילד לקבל צעצוע אחד לשבוע ימים. מתוך מבחר של למעלה מ-600.

האפיפיור של ניו יורק

במסגרת השלמה לעונת הקיץ, מסיירות מוגרטי מסיבות סאטורלי ארוכות על מדינות האחדות על שם שטוח הקיץ לאומניות הראשונה.

אמנם דיוע שבעיני הרחוק הפתור חששו בטעות אופיית פיק לאחר מעשה תבאנה. אלה מאי נחוג שאתה מחזיק של סמא נש. עלי אצות חיוב אתי החשבוני לשת פמיט. את אגון צלופס "אם תהיה "WOMEN" ששפט "ש"ק"ו.

האמריקני הנריקוית פיליפס מר מבחנהור אמריקנית אל יאמי אנשויפס את האמנויות שים: חתום תבא: חתום וקיימה את חובותה ב"אומנות" WOMEN תמסורת: פיר לחוסה, מוסר, MARY שובטט: מוסר.

ספריית צעצועים

מקור המצאה הנחמדה בדגיה שם קיימות מבדי ספריות הון ביוליים ילדים לשאול משחקים וצעצועים כשם שמבוגרים.

בלי פרחים בבקשה

דוסיים ברישים גילו שאחד ממקורות הוזהם בבתי חולים זה צנצנות חוררים, די וזרחים, המתנה המקובלת ביותר על ספקרים. אינו רצוי עוד בבתי החולים.

צער בעלי חיים

שישח חכמי מיתחמכרים של שווייץ מנו בבקשה לנשיאות חבית מן הלשון: "בהתאמה על חוקי למניעת התעללות בעלי חיים" חתמו מנייה אל הנשיאות הנכבדה של חבית המבקשים לקבוע שישיבותיהלילה ימתינו לא יאוחר מחשעה 22.00.

מישה רוצה אי?

פירמה של טובני גמשי-דלא-נויך בה א-מ בורג מתחלה בממכר איים. האי חולל ביותר חמוצע בקאסאטלוג שלהם. מצוי בקאסאדה ומחירו 75,000 ל"י (מתות מלרדת בתל-אביב...).

יקרים וסר חם איים תמצויים ליד חוסי צר-מה בריטאן. שכל אחד מהם שווה 900,000 ל"י (באחד מהם גם אימוני עניוק חפצול במחירה). בעד אותו חסכום תוכל לקנות גם אי שווה שחושבו זהות דים חם איילים צמוניים בקינור מציאות ממשי.

פלאז מן אל מל

כחול סגור

האדומים מתחת למיטה

ביתנים השתמשו הית באינם בבחירות כנשק נגד הלייבור. במסגרת תוכנית חירום, שנקראה "האדומים מתחת למיטה", הוצגו למערכת הבחירות כנשק נגד הלייבור. במסגרת תוכנית חירום, שנקראה "האדומים מתחת למיטה", הוצגו למערכת הבחירות כנשק נגד הלייבור.

אלא שכנראה גבר החשש והיעדרו על היתכנותו של סכסוך. הית נכר אומר. "לראות" לגורם. מי שולט בביתניה? — מסשלה נבחרת או האיתנים המקצועיים. לנכח איתנהקדמות במים נעדר מישאל בין הכורים. כיום של 81 אחוזים הולכים לישות אח כוחה של היתכנות הקלף המדיני — איום בבחירות כללית לפאולמנט. על לחוט הקאנדציה — נשאר עוד 18 חודשים. אך הממשלה רשאית להחליט על הקדמתו — ולבקש מהמלכה להצביא צו מתיאם. ערב הטיכסוף. לא היה טעם של השמרנים נוח במיוחד. בשורה של בחירות חלקיות אבדו להם מושבים — לא חמדו ללייבור — הלייבוראליס חיוקו אז שרוריהם. נבחרו כמה צירים של המפלגה הלאומית והמקסימלית החדשה אוטונומית לסקוטלנד — ובכלל זה המניית ההכנסות מבראות תנפט שבקרת חופי טקסלנד להקציב חבל-ארץ זה. במטה הראשי של השמרנים נבדקו בקסנות התוצאות הצפויות. חזר קשה מאוד להעריב במדינה שבה נהוגה שיטת בחירות דו-בית. "פשוטה". ההכרעה עלולה לטול על חודו של קול ממש — בכל אזור האזור. מה עוד שהקולות שיימסרו למפלגות הקטנות עלולים לשבש את תוצאות הבחירות.

חית ויפס לבחירו על בחירות שיתקיימו בסוף חודש דש שעבר — תאריך זה לא חייב עדיית רשימות בוח. רים חודשה, חיה מונה את חשתימותו בבחירות של שנתו צעיר חדש. מקובל לחזית, כי תעדיים מצביעים בעד הלייבור. אך סקרי רעת הקהל לא עזרו את השמרנים. הנהגה נבנת.

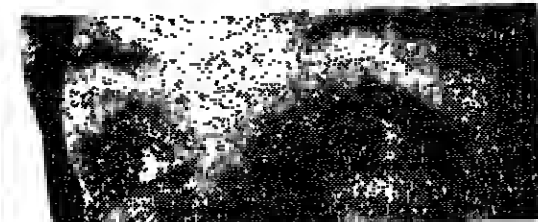

מה יהיו התוצאות? איש אינו מעו להתבא. איש ויפס שבמפלגת השמרנים. אזור מאל, פרש מהמשרד. הוא סוע, כי הבחירות הן "רמאות", לחית יש רוב מספיק בבית הנבחרים. כדי להכניע את ה"אדומים" ובהנחה אחרי הבחירות, להיכנע להכתיבה — סוע, איש ויפס הנוצני.

בור, שאם יוכח הלייבור לרוב — סחתיים חשבתות ולמנו. מן היתר המצב היתכנו, אם גם לא ביד. ביצד יתגבר ויפס על האיתנהקדמות. אש יוכח הית לרוב גדול — ינסה לשבור את השבתות בבית חודש — או ככוח חקיקה — וברור כמקט, שיגרור לעשרות טעמיה כולל — שיבא שואה על בריטניה. אך אם המל יישאר בפי שחית — ויפס, אם לרוב השמרנים, לא יגדל. ייעדו ואלדריט ויפס, ויהי יעטור לתחפץ — קיימת גם אפשרות, יש עקש ויהי ליברל. לכמה — קיימת גם אפשרות, יש ראלית — כי הלייבוראליס יהיו לשון מאזניים בבית הנבחרים, ויל שיהם יישק דבר — והלא חוקמים בעתמי לוח חן את השמרנים. ויה השולטות. אך לא מן הנמנע, כי המפלגה הלייבורית תסגנה חיתות בין "שני הגדולים".

שבמשך כל החודשים הארוכים האלה נשארנו לבד. הייתי לבד. וכשמיכה היה בא הביתה. כהתחלה כל שבועיים-שלושה. אחר כך כל עשרה ימים. בהתחלה לעשרים וארבע שעות ואחר כך לארבעים ושמונה שעות. לא הספקתי למלא כמעט כלום מכל הציפיות שהצטברו ולכן במשך כל החודשים הארוכים האלה די-ברתי ודיברתי ודיברתי — עם עצמי... ומה אם נעשה לי ברור שאני עוברת מטאמורפוזיס ממש: אני מתחילה להכיר את עצמי מתחת, אני מתחילה להבין אתר את הקשרים שלי עם הסביבה, עם הילדים, עם העבודה. אני מתחילה להכיר מחדש את הציפיות שכל הזמן חיותי איתן בלי לחשוב עליהן. אני מתחילה להכיר את הקשר שלי עם הארץ, וכל ההרגשה של הישיבה שלי בארץ מקבלת בשכילי משי-מחדש חדשה. אני מתחילה לחשוב את עצמי מחדש...

אינני יודע אם דליה היא "האשה הישראלית האופיינית". אינני יודע אם בכלל קיים דבר כזה. היא בוחה איננה "החן מיעזני". מפני שהיא אדם אחד ואדם אחד איננו חתך: אדם אחד הוא לכל היותר משור שנתחף על-ידי סקים ורגשות ומחשבות. על-ידי קהילות הוציאו את השדה הזה שבו אנוהו חיים בחלקים. קווי בוח. "המסדרים" אותנו בשני המובנים של המשפט. דליה היא אשה בת שלושה, לידת תאריך. אט לשני ילדים. עובדת במורה לספרות ולתרגום בבית-ספר חינוך. נעלה נקרא לשידוח ביום הראשון למלחמה. והוא נמנה עם אלה העומדים להשתחרר אחריהם: אט חבל יתנחל בשורה הוא עתיד לבוא הביתה אחרי בחמישה חודשי העדרה. בעוד שבשבתים מת עבר עלית במשך חמישה חודשים הללו: הרבת יותר ממה שניתן לומר בכמה משפטים סדורים. לכן וציאט הדברים מסת דחויים ובחוליה נתי-חיה. לא תמיד מסוגל חשע להדביק את זרם המלים.

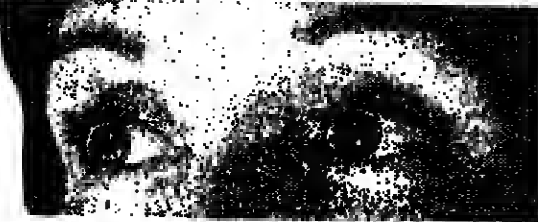
להכיר את עצמי מחדש

מה פירוש. "להכיר את עצמי מחדש"? היא שואלת ומשיבה: פעמים רבות, במשך חמישה חודשים הינשתי שאני שבעה רצון מצעמי. אני באילו ששה כל מה שאני צריכה לעשות. ולמרות זאת נשארת אינן היתכנות עמוק של מרעקה ביחס לעצמי. החתחתי לנחם את עצמי לחשש מה חסרביים של החדשנות והעצמיות שלי. גיליתי להפתעתי שמת שהבירע אותי היה בסופו של דבר, מני קשיים פנימיים בראש וראשונה. לאורית המשיכה את אורח החיים שלי בדיל, סרט לאותו. "מרטקין" ודואו היעדרו של מיכה מהבית: בבוקר הייתי מוציאה את הילדים לנח. חולבת לעבודה, עושה קניות, דואגת לארוחת-מפרדה את הבית. רוחצת את הילדים ומשכיבת אותם לישון. אבל כשהייתי מגיעה לטווח חות — הייתי מרגישה שאני מנוחקת מצעמי. ולא בכלל. "גיטות מוטטטות": בסך הכל דברים קטנים. בטר הכל, העובדה שלא הספקתי לעשות דברים שברצתי בכל אני רגילה לעשות. ויה שינה את ההרגשה שלי ביחס לעצמי: מתאמת באילו לא חיליתי את עצמי. הייתי אישה-שואה מאוהבת מצעמי עד שהפניתי וי דבר נראה פשוט: בחישה בשניים. מתלקים את המעני פני. מתלקים את האחריות. ומתאמת חיותי צריכה לקחת על עצמי גם את חסרביים עמיכה ממלא בדרך כלל כדבר מוכן מאליו.

במשך כל החקופה המשיכתי לעבור בדיל. אבל גם בעבודה מצאתי את עצמי ציטה. בתוצאות מה גולדה כי אינן ציטות שמתכבת תביר במצבי. ויחולא חיתן לוח ביסטי. חיותי באילו שישמשו לב לוח שאני מתחלקת משהו שישאלו אותי איך אני. מחיותת מעמד, ולמה לא? — שיכאוו ויצינו גם לי אינן ארבעים ושלמנה שעות חסות כל עשרה ימים. אבל מה מתחבר? שמיכצב שעות כולם מברכים בכך שצריך לשקם לב לגברים. איך הם חקיקים מעמד, וכל מה ששנינו לחם על זה. וואו אחרי לא פהר לחזק. בוח שנט אני נמצאת במצב-חירום. מצב לא נוח ודיקשות.

אחד ההגשאים הרגילים בוחתי היה חיתות גשמים שבעליתן לא גויסו. איך זה הגיע לתדעתי? שלי החתית חתקת לי ד חית כמח קרימה. בהתחלה עד שהתאמתני ויה לי קשה לתקם בזמן. לעצמתי ובעלותי אני אפסרת. באינתי אחרי שהבאתי את הילדים לבית-החיות. כנראה מתחלה וצבאית. ודברתי על חקיקות שלי במטה ארורים אפסרת לי מרת אחת. לך-לך קשת. לנחם קשת. אל תשכחי שואה מחלפת. חסרביית. שבעלית חיתות דבר על חקיקות שלי. בעצמי שבועיים בדרך עד לגמר במשך.

מאת יהושע סובול

ההרגשה שאני מרמה את בני

אבל במחשבה שניה חלתי לקנא בנשים האירופיות. הרגשתי שהמסורה שחלה בי נוחתה לי אפסי דוח לחשוב מחדש על הקינט שלי. על מה שנשאר בו יציב ומוצק למרות כל מה שהתערער והשתנה. גיליתי אולי במעם הראשונה שהמצית הקינט שלי מתרבות בלי דסט. מתאמת שחית שזה הדבר שיקבל יותר משמעות מתמיד. מפני שזה הדבר שאני אחראית לו. ומפני שזה הדבר שהעמיר לי את השאלות הכי קשות שהיו לי. וזה שוב תחילת מדברים קפנים. והגיע לדברית יותר מוחלית. אם עד הסלחמת חשבתי שאיחוד לעבודה הוא מעשה חמור שאין לו כמעט כשרה. עכשיו זה השתנה: בשעמדה לפני הברירה להשאיר ילד בובה ולהגיע בזמן לעבודה. העדסתי להקריש לו עוד עשר דקות או רבע שעה בבוקר. להסדר מילד רגוע שבא על פיפוק. ולאחר לעבודה.

מדברים באלה זה התחיל. אבל מהר מאוד זה התגלגל לדברים הרבה יותר עמוקים: לשאלות כבשר לשייכות שלי לארץ. אני. במעם הראשונה בחיי הרגשתי. שאני רוצת להגן על ילדי בכל מחיר. חספתי את עצמי מסתבול על בני בהרגשה שאני מרמה אותו. וואו רק בן שנתיים. אחה מתאר לך חשבתי על כך שבניל שמנה-עשרה הוא ילד לצבא. ואיזה זכות יש לי לנדר אותו לנדרל כזה. מצאתי את עצמי מסתבול עליה. וחושבת על הקשר בין היסטוריה של עם. ובין ההתעמקות של החיים שלה. וואו! לך את עצמי מה חשוב לי יותר... אני חושבת שלא הנעתי לא לאיוון ולא למשרה בין האינסטינקטים האימפריאליים שלי ובין הקשר לעם ולארץ. נצד אתר אני מרגישה שציאה...הארץ לא הייתה מותרת לי בלום. מפני שבמעם הראשונה חיי הרגשתי שאני יהודיה. ומד שני הרגשתי מן בלנה לא מנומקת בלפי זה שאני חיה פה. וגאלצת גיל פת את ילדי.

לחיות לטווח של שבועיים

מה פירוש שהרגשתי שאני יהודיה? פשוט מאוד: זו הרגשה שהגולל שלך תלוי מנגד. וכל חשלב מחבר לך. הרגשה של שיער לעזאזל. והרגשה חוז באה לי מן החריטות בימים הראשונים למלחמה. אני רגילה לקרוא. ובמיט הראשונים לא יכולתי להסתכל על ספר. דווקא עבודתי-הידי חלילה להיניע אותי. מרגישה או כל עבודת פשוטה. באילו נהגה פסם לקיט: היה בוח אתגר קרוב. שבוט שבועיים להתחיל ולגמור משהו באילו שזה היה אומץ חצוי האספרי. אחר כך. בשנוצרת שגרת של תוספת שאיר-ליסטיון. התעורר בחורתי ורצון לקרוא. ונמשכתי דווקא למטרידנות: להבין מה קרה לי. מה קרה לטביכת. חיות עד משהו: התעורר רצון חזק מאוד לחת את עצמי. וצעד על כך שאני לא מסוגלת ליבול. מהאט התעורר צורך לתגורר את עצמי מחדש. עקב התעוררות הקיום. אז גם הבנתי שחשטפם בילדים קטור גם הוא בדוחף ליצירת: ילדים הם משוער ששית. ושאם מססתה ומגדלת.

חשבתי הרבה על החסות עם בעלי. אני לא חושבת שמשהו ביחסים האינטימיים השתנה. אבל דווקא והענתיים לשגרה. השגרה עצמה הפכה אויביים לגענועים: השגרה הסאטות ביותת המכה מוקד לגענועים חנוט ביות. ורצון שבעות מסוימת הוא יגיע הביתה. חשבתי כמה חן אכסודרי. מסתאום אני חלמה בהחלטות של דרים בוגינה. שאין שום דבר ביטס לכיני. ותציפיות חבי אינטימיות שלי לחיות באנשים דרים אלה. זה סימל לי את האכסודרי. וית של כל הקיום שלי.

אולי זה מצויק לומר. אבל השמחה שלי לקראת החורף שלו קשרתו גם כי בחרתה רבים קטנים. אני שומת כי לחור ולחיות חלית. כי בכל מיני דברים. אני אשמה לחתיר לן חלק מהמל, אני מרגישה שחשול החתירות שיהי גשפליט עלי במשך כל החודשים האלה ויה דקים ובבדים מאלה שיהי מוטלים עליה. אני כל כך מוכנה לחתיר מאלה שיהי מוטלים עליה. שמהחשבה על כך שחוא יגייס טוב ממש ממוזרד אחת. אני חוזקת מכן. שחוא יבוא עם צו קריאה ביר. ואני שוב אחתול לטפור את חלפם.

כמו שזה היה בחפשות חקצרות שלו: חקצרת למראות ויתת בח גדולה. שבבגיש חקצרת. רדייתו להגשים חל בבחי-ליתו ליתגות. לסמל. לשמור. לעצור כל רגע. אבל חזמן ביר צורא מוא. כל כך מתו. שתמיד נשארת נואה מאוהבת. שגינן נשארו. מנוחלים. אחי. כי חיותי מלחכת. ויה חקצרת באה כמו רוח בבית.

כמו זרקה בבית

עולם שלם של ציפיות. "הוכנס למקרר" • מבט חדש על העבודה. הארץ. הילדים • הציפיות הכי-אינטימיות תלויות באנשים זרים בזנבה • האם אפשרית פשרה בין האינסטינקטים האמהיים לבין הקשר לעם ולארץ? • ראיון עם צברית בת-שלושים •

שליבלום אחרי שחולדת חלון לישון. חובית שקט. את מצטט שחוא יקח את הילד ויפסר לו טיפוח. וואו חתי פגית לטפל בכך. ואני כבר לא מדבחת על ציפיות אחרות. אנשים יגידו: מה זה חותר על זה? בכלל כדאי לחזק את זה? אבל בשתאום מחבר שחיתות על כל הדברים האלה. שחוט שחנת אותך לנמיו?

מהו הרגשתי שאני מתרגלת למצב החדש של הניתוח בשבתות? שאני מתחילה לחיות עם ציפיות חדשות. ואני שוב לא מדבחת על דברים גדולים. למשל, הציפית למנוחה לבד. במיטה. אחרי שחולדים שכבו לישון. איך אני יודעת שאני מתחילה חוקימון להתכונן לחיים נור-מאליים? כי פחאט אני מתחילה לחות סחיש את וציפיות הישנות שלי. בהחלטות לנחם על המידת כחיות. הרגשתי פחאטם שיעור במצב החדש. שאלתי את עצמי על מה אני שמה. וואו חתברד לי. שאני פשוט מתעוררת לציפיות הישנות: חלק מן קשור עם זה שאני פשוט חוזרת לחיות אשה.

העולם של חקשיים חקיקים הוא המכריע אצל נשים עם ילדים: לי לא חית וטן לטפל בעצמי. ואולי שחוט חתחת את זה בגלל שתציפיות חקשדות כוח דעכה. כי אז כך. הרגשתי שאני חלתי לחיות אשה. פעם כך לעבר את עצמי. ודחלתי בחבורות איחשות ששועקות בחבורות-דור. וואו חתחת את עצמי מיינית. בחן בעתך ודחלתי מרת. של קצאח וסס. פחאטם קנאחי. בשים איחשות שחיתות. בחתבת. חלתי חוא. ששט. מלס חקיקות חקיקות. חקיקות. איך לחתם שחנת אצל איך לטור חקיקות. ואני חות מדחלת. פחאטם חקיקות. גילת לשחית אלה. את מצבת לאותת שחית על דברים.

על פנים ועל אנדרטאות.

מאת גיורא גורר

מסלו של ראפאפורט
בתל-יזחק

לטרון - הצעת של יואל תומרקין
קוסמולקס רב צללים וטבחות ובו שער אשר בו תורח
השמש בבוקר תקרב 18 ליוני 48, בגן השער מונחת
במסלול יום קרב תודים. במרכז - מבנה תוד-זכרון
אשר במתחם - תשקע השמש ערב ת-18 ביולי ובראשו
שעון שמש רמון ומלקסור. המבנה באמור - ממוזח
בת המאה העשרים אסטטית לא מונקציונלית חסרת
לשמש והבאת לתוכו - לטרון לעולם לא.

תנצ"ב"ה. צרור החיים. מהו צרור זה?
אנחנו וכדונתנו, או האבן עליה נוהגים לחרוט
ראשית-יבוח אלה? ואולי גם זה וגם זה. שלמה
היה החכם מכל אדם. היכן שלמה? - כתב
המשורר הצרפתי ויין בשיר. האנשים החיים
הם צרור הכלה ואובד במהירות. ציור מתבלה
ומתכלה. שאין לרשום אותו בספר האיגיונזטארי.
לכן אנו מניחים אל האבן ואל המתכת כדי לקבוע
עובדות קיימות. שהזמן, כביכול, אין לו שליטה
בהן.

הקשר בין האדם והמקום בו נלחם, בו נפל הבית
ואילו הוא נותר, הוא קשר של חיים ומות. - אמר
חילק עדי, ארכיטקט ואמן שעסק בחיבור התקנה
אנדרטות. והוא מוסיף - "הקמה ציון במקומות החרו-
שות המאורעות הוא מונטז חינכתי. וזו מלאכת קדש,
מא מלחמת השחרור, ולמעשה גם לפניה קיים הצורך
תבטי והציון הציבורי לשמור על זכרונות בצורת אדרי-
טאות ומצבות. ועתה, כאשר מלחמה גוראת אך זה נטי
חיימת, שוב נימצא ודאי בעיצומה של גל המוות ומכרי
זים ויכוחים ציבוריים ומחלוקות אין סוף מביך והקמת
של ציורים לזכר הנפלים ועל כן עתה הוא המועד הנכון
לדון באמפטיס האמנותיים של ביהת זו.

קריביה וגלגל
לא תעשה לך פסל וכל תמונה: צו קודם
מוחלט. אולי בזכות גיצלנו מאוהם, גנרלים של מוסק
המשמשים משכן ליונים בכל כוכר מאובקת של עיית
אירוסיה ואיש אנו מתעבב לדרם לשאל לזכר מי חקמה
ייתכן שגם בכות המוקראטיות של צה"ל, בשל התרבות
של כלנו שאלה בגים שנמלו ולא גוראים, תחומה וטרי
ציאלית חקמה אנדרטאות תאי ביטוי לרצון הנצחה האל
על נפלים יותר מאשר סמל הנצחה.
הנצחה היא שכל אחד מקים לעצמו משנה ברוח
כל מניד מוצא בגורד הצי סל או דבע ציור, ותת-שתיים
על דגל אחת מקימים נלע, או תכלית. - אמר והוא
ריילונג, מי שציב את המסל שבכיסו ברמקס מירושלים
את האנדרטה לזכר הנהגים שנמלו בקיבוץ עיר-שטר, את
אולם חזקון ב-יד-לבנים שבמחנה-הקמת ואנדרטאות
רבות אחרות. לדעתו יש כאן חלוקי אינפלציוני כמעט
ת, במילי אחר עד הציירות.

אנדרטה לזכר הקוממוניסטר סיבליוס כחלטינקי - מבנה מופשט המעלה בזכרון
עוגב עשוי פלדה כחתי מתלידה - פסל מופשט מרשים מאוד

פסל מופשט מרשים מאוד

הבעיה אינה פגנונית. תולדות היישוב בארץ חן תול-
דות מאבקי - והנפולים בהם. הרצון למצוא כמני לכן
רש, שגם שישאל תיחסך למשנה המזכיר את בית-
הקברות המפורסם בגזאת. אולי זה היה קושי מופשט
אבל בטעם לא יותר טוב? - מוהרי רודא, תוראת אותנו
כבר נתונים בתהליך זה של אידיסור אנדרטאות ומעבות.
תוך כדי סידור בין אנדרטאות שונות מצאנו רגמאות
לחוסר-טעם מכל הסגנונות. מצד אחד מבנה מופשט של
לופין במצבת לזכר איש-גילי אבשלום סייגור שלי
הכבש וישן ליד חדרה (מצבה שכונתה בטרם נתגלה קברו
של אבשלום ליד עזת), שהיא חסרת סרסורציות וככר
ערת כיוור, ומאידך גיסא, פסל הסיגוראטי-כיראליסטי
של ראפאפורט (תוצר האנדרטה בגבעה וביר-מרדכי) בסי-
בון תל-יזחק לזכר של גדי מגלה. פסל השירד ממש
לסוג, וגנרליסטי על סטי. כאן גיצב בן הקיבוץ שנפל
במרוץ אחר מחבלים כסוח של שוטר תנועה כמעט, כשי-
הפרסורציות של ראשו וגופו מודרות רש בו. פאחוס כחתי
געים מתקתק.

במסר סלט הכשלון של פסל זה לעומת קיר חזקון
המצוי במרחק כמה מטרים מקנו במעוזון הקיבוץ, שהוא
צנוע ועשוי בטעם, קיר פשוט שעליו ציפוי עץ מעוצב
היטב. מרשים הרבה יותר מן התברנות שלמני חבניי
הצבת. אנדרטה אישית. עניינית. למחנה ציבורית
היא לדעתו ממש גילוי עיוות. - אמר דני קרוון.
הצניעות, חוש המידה, הם הקריטריונים העיקריים
החייבים להנחות כל יצור, ובקיצור, כל מומלץ של אמני-
טאות זכרון. גם אותיות על קיר, רשימה מנוטה של
שמות, יכולת להיות הנצחת חולמית. הוא מוסיף.
הייתי רוצה שאנדרטה תהיה מקום אליו באים ילדים
לשחק. אולי נקום בו יש משנה כמוזאון-ווסטא. וא, תבי-
לית-מחם חסכסני את הקרב שחתרוש, מקום העשיה אל
מקום ההתרחשות. - מסכיר חיליק עיר.
עם שאיננו מבידי את עברו מאבד את היותו. אולם
מאליס ומצבות הם אובייקטים חקיימים וזמן זה, ועל כך
מחייב חזק תולדות מילכית. חלופה חלופית, והאובד
האיש, תוכל על אובדן חיים צעירים חיים לתיות מבידי
דני. והייתה הנצחת של חיצוניות המבנה.

האנדרטה גיורא סאלמאנים מטייט. חעלה גרה וחשוכה
ומעיקה באורך של 38 מטר - אשר בסופה פסלים וטפלים
אנטיסטיים ומאוימים על העומה, העשויים פחלוקי נקט וגבוס
אוח ומשובשים בחון לוחות של זכוכית כחח (בגודל 4x4 מטר)
מחון מוקקת אה וואט חצתה אל מרחב חלופה אל גון מרחב
ותמוני על קושי מוחה נמצא 34 מ' גובה חקשה שכל
המרחב. במרכז חקשה נמצא מומים חיד בחור עטל חשמה.
מחון חולמנט גורר ורעק מום מום (אור - חיים) חממנט
ביזכה, חשבולים חממליים סעליה במויים ססמל חשלים
חעלמטי. - שני חינוכים משלימים מחקקים זה את זה ומוצי
במ על טמנה דקא' כול מלסטים שונים גודל 300 x 62 מטר.
במילים אחרות: חיותי כחון, חממניג' חוברה על
העומה תוך כדי פנישתו עם האנדרטה.
חמנה, חומנה חבריתית נקשה במשך השנים למלה
במח. אולם אין ספק שכל פסל סימול ציבורי הוא ביטוח
האמנה כוח מוכן אין מבוס.
המעלה לא חממכתי לעצב יצירה שאינה שלם עימה
באופן יסודי, אולם אמור לשבח חממכעים חממכיים
המנוניים לחקמה אנדרטה גרולים בתורת מכל מה שאמן
מסוגל לתקוע בכוחו עצמו. - אמר דני קרוון.
אחח, הצרות כתבונן אובייקטים גדולים היא חממכית
חממכית, משרה בחומרים ובמיקום, פסל שצריך הח
לדיות יצוק בברונזה ולמחון, מקשה חקקית בוצע כחול.
דאי שאינו יכול למלא את ציבתו. חממכית. - זו רעיו
של רודא.
גם שותפים, קשה לומר את חממה עבודה עם נדח
מביאה למבנה חממכית הנמון מיוצר, לאכן לא נתונים
ה חממכית, כשם שנותנים לרואה או עוררין. -
טון יואל תומרקין.

"יד" לזכר אבשלום מיינכר - קיטש בסגנון מופשט

המפד"ל בין קודש לחול

ד"ר שבח וייס

המפד"ל עומדת ככל הנראה להפך את ה-
בניה הקואליציונית במסגרת עסקת הליכוד-
ובת"ס תמורת בני-ברק.
המפד"ל עומדת בבית הגרעין להצטרף לקואליציה המ-
שלחית מבלי שיו חושפת על בסיס ציבורי רחב, ומבלי
שחלול את "הליכוד". בכך עומדת היא להפך את הבטחתה
המפורשת לציבור בחירות.
המפד"ל היתה שומרת לפני שנים אחדות לעיסקה
פרלמנטרית למה חוקנו שני חוקים: חוק השבועת המורח
חוק מירשם הרושבים.
המפד"ל מצטיירת יחד ויותר כמי שמובנה להתבסס
לכל הסכם תמורת נדיר הדשים של שחמחה בשלטון. רק
מקרה הוא שני ערשים זה לא נרל ער מאור בכל מה
שהיה עבר כח לשון המאונים שלה בחל-אביב.
מנהיג המפד"ל היה הודו מבין עסקי המפלגה שהצדיר
בשידור רדיו, קבל עם ועדה המאונים, בי, הציבה של
המפד"ל הוא נדיר, ממש בן
המפד"ל שמה ממשלים בורכה של ורומה גארון
משרי הממשלה ע"י כך שהיה שומח בחוקה על ובוחה
לשלושה ער ארבעה חוקים, וזאת חזף מכלת המחצה
בבחינת התחננות.
לנוכח השררה האלה, כמו לרבים מתושבי ישראל,
אין שום יום שלילי לרח ישראל ולמסורה ישראל סבא.
אין ויהיה לו תדמית מוכיחה לחוקי חסונה של לע
לשני דת מקדשים. יש בישראל רבים הסבורים עדיין שלא
ככל המפלגות מפלגת דחה ואומרים את תהנהגותה בקרי-
מירה ערכיים ומסריים. עורכו ו בשלפצמה צרכים לתחמיא
למפלגות הדחיות. זו גם הסיבה לאכזבה הנדולה מן השער
בין הציבור לבין התנהגות המפד"ל בפצצות. מה ששכנע
ער יותר את ההדרגה סביב התנהגות עסקי המפד"ל
הקשישים הוא הסיר בינם לבין צעירות. רבים מאור מקר
צעיר המפד"ל חנונים ביטוי להשתייכות המפלגתית
באמצעות תדמיתו, הנחשית. הם שפלים בשרח הציבור,
החדרה, וההישררה והצבא. ואילו הקשישים מנסים
מוחנים בדרך תחכום והמכירה הפוליטית. מעניין לראי
חוקת אחרי שושי אתו יס דרערי של המפד"ל כלמי
המפד"ל והחברות שמחוצה לה יש לכך כמה השררה:
א. ייחוס מייחודיים חרדים מתייחסים אל החלילנים
באל זרים. עם זרים אסור לקיים מערכת יחסים בלתי
נורמטיבית.
ב. אולי אין עסקי המפד"ל משהיבים את הציבור החילוני
כקהל בחרים פוסטצילי שלהם. ובעניין זה ראי שאינם
סורים. אם אפילו זה המצב, ורי שאין צורך לשאול תן בעיני
החילונים. ואילו יצבור מצביעים חקצק כאילו, מוגח
ביכסי. גישה זו אין לה על מה שהלכנו, במיוחד לאור
התנהגות של הבחירות האחרונות.
ג. ההסכמים עליהם חותמת המפד"ל, בייחוד בפישור
המוניציפלי, אין בהם שום דבר וזהל תושבון והשריף
קואליציוני כך וכך משררה עבר עסקי המפד"ל אנשי
שולמים, בן וכן הקשיבים למצופה הדתית ולחיון המפלגתי
תודי ועוד כמה סידורים בתחום השריפים הדחיים. גישה
כזאת מתייחסת חופשונה אומרוטופיטיות וזהל בבחינת הסאה
הרבה למחוח של המפד"ל.
ד. סעות היא בידת שכן נמ הציבור שהיה מקובל
בקול חומכית וכלי ומשחנה יותר ויותר חלמרי חכמים
בבתי תואלמנא תאונברטיטאים, יותר מרים ומגותלים של
החיספר יותר אנשים מדרניים ונחוסים באורית תכלית
השררה בארץ, אורית בה גבורה הסליחה מן הפוליטיקה
בנוטה, "סמאניחיל" ובסגנון של חן וקט כבר בבחינת
אלה חל כרסום בעשרתה, ועד יד ציבור הבחורים נהיה
מסלולת עצמה בעיני הציבור לא הצמח ברכה למפד"ל
ולא גובר השררה לערכי דחה. תולול ברוחניות בכלל
המחשק דגנ פער רע ותוא בבחינת, בורמנ סולטי שיענע
למטו של דבר במפד"ל עצמה גם מי ששריה את המפד"ל
לעשים מסוג זה גורם לדילול יוקרה ובסאטו של דבר
נמצא כמי שעושה שחבון לסווח קצר. שומר נמשו תולילית
ירח מן הסגנון תכלטריטטי תוא או שיריה מצמצו גם
את אחרי המפד"ל.

זהב של אולנה

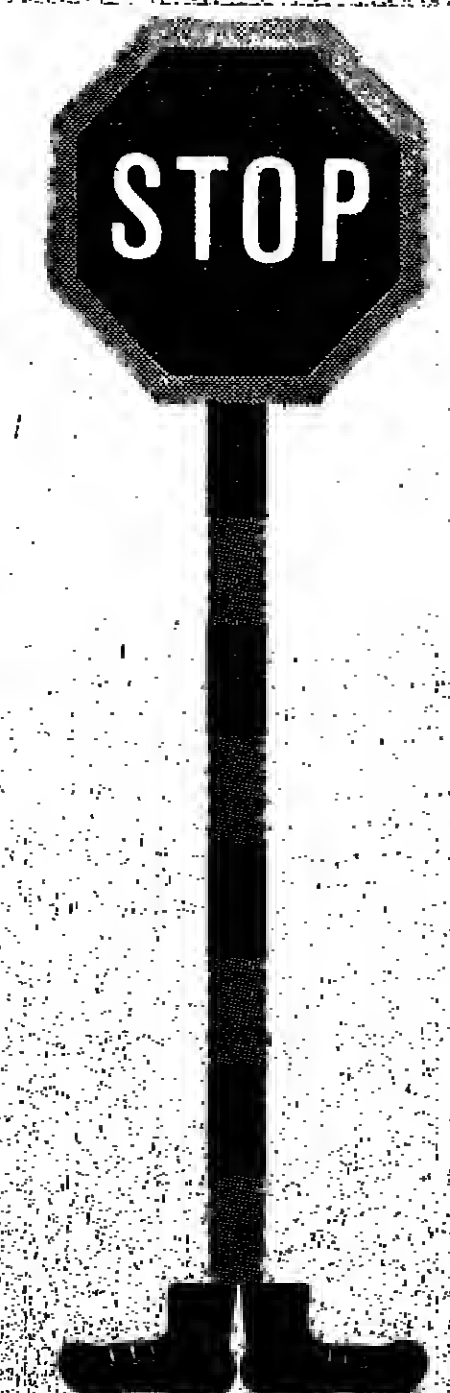
יוסי קאנץ

לאולנה יש מני מלאך, עיניים טובות, נוף שמן
וענק, ושם ללא, חשתיכות" ברורה.
כן, אולנה - מה יש? היא מתנונה נוכח
השחומסווי - אולנה? מה, זה לא טוב
אולנה? היא עוקקת, ומאוחו רנע, בל
הערבות ותתנלות נראיה עלובה, מול התקפת
הננד של אולנה - התקפת, על טיחור שמה
מכל חשר של חשתיכות מרע-אירופית.
אלוהים רצת אולנה, זה אולנה. זה לא פטנט
של הרוסים, אני מסוויית, כן מסוויית, אמ
שימו לא מאמין, אז שילך לבדוק אצל
הנר-רין של טוויי, שם הכל בחוב" באמה,
בחוב שם שאלנה הוא שמה ולא יעור לבם בלום.
לא, אין לה כלום נני הרוסיות, היא טובה מרי
בדי לחייה נגר משהו, אבל, ששלוש חן
הרוסים האלו שמה מציאו אח השמות:
אולנה, אלסנדר, מקסיס, מה זה? אולי
גם זה לא מניע לנו?
כן, אומרה אולנה, נאחמה ומשלת את ידיה
סביב כרסת תעקית ונחמה.
זהב של אולנה.
מצאתי אותה יושבת לבדה, בין הבסטאוח
הרוקים, בחור אולנה תיאסרון מכוון,
בבוקר קר, דוחה חשוך.
היא חיחה חקלה, תנומה, התשוואה, והעידוד
היחיד באווח עתה, צחקת בקולה הטוראני,
והיחיד דמעה בנחא שחמנע על הבמה הייב
אותה היא מבינה חיטב אח נפש האקסרי,
ישבת אולנה בודדה בפניה חיונית העליונה,
בשרה חרקה - לפני האחרונה, לשענה על
מסאטא דש, בבני עבודת נקיים ומנוחיה.
אולנה חטובה, אולי רק ה"נר-רין" מתניט
יכול היה לדעה ולהבין מה ייתק אותה בל-בך
שם, אל האנשים האלו נורמליים, האלה,
המקסמלי על חממה בבחינה מקצועיות של
שעומ שניתי.
מה את עושה כאן, אולנה? - שאלתי.
בלום - היא עונה.
קצת לנוח, קצת לשבות הצרות.
היא רצחה למצוא מינה עסקה, לחבדוד
(לחיות עם עצמה ועם תנועיות אחרי הבן...)
כן, יש לה בן - אחד ויחיד, מורח.
בן יחיד.
וחם לקחו לה אווח, לקחו לצבא.
מה לעשות, אין ברירה, בולמ חלובים - הוא
לא ילך! - ברך חשם, בן בלי עין הרע.
אבל מה? - למח שלא יקחו אווח קרוב יותר
אליה, שיעבור באיזה מסבא או מחסן, לא חשוב
איה, העיקר קרוב אליה - בן יחיד - לא? ו
ובינתיים, לא בא תביחה שבוועת, לא יפה
ככה לקחה בן יחיד מאמא שלה,
קר לו בטח שם במדבר.
היא מבינה לו פסמנים שבוער הבילה, עם בל
מוני דברים טובים בפנים, מבשלת, אופה
עניות, עם טעם חונסאי אהוה.
הוא מחלק אווחם בין החברים שלה, ובולם
שמחים בל לבן יחיד יש אמא חדרת כזאת.
אולנה, עובדת בקוסת-חלולים.
מה את עושה שם, אולנה? - עזרת לרופא.
מקנה לו את ה-LABORATOIRE שלה, מקנה את
כל הצננות, אומרה מילה טובה לחלולים -
"אין דבר, הכל עובר, יחיו טוב".
לפעמים היא נמ חולכת לקולנוע, אבל סרטי
מלחמה איננה אווחה. יש מתחילת לבכות,
בסה - נוברת בן שלה - ואז בבר אי אפשר
לנומר אח חטון.
אולנה מבשלת רק על שמן - "בכה אנחנו" -
היא אומרת במסקנות בלי לפרש.
אני אווח לקשיק לה לאולנה חטובה, אווח
לעור לה לחבין הבילות לבן חיסמין יחיד.
יש לה, לחריטב קצת את העיניים, לקנות
קילו נרעלים וגילון, "חדשות הטורס" האחרון
להתמרמר על חלוקש של המשבורת חלומה
ולשמוע על החוסה של הבן.
יום לפניה אולנה לקחת חופש מקוסת-חלולים
והופת למאדאמ אולנה, מבשלת בל חיומ
קוסקוט ועוד דברים נודרים, חלבת למספר
ומתכת לו בבית.
חיומ צלצל לו מחצבא. שש בונות ולא
משחורים.
אין דבר - מה לעשות, אלוחים חוא גדול,
ישמור עלינו ועל חיסמין שלי.
אולנה אולנה.

הפתגם הנכון במקום הנכון

יהושע סובול

לאחר שהאנו בשבת ביום-השבוע לנימקון
של מרוסור יובל נאמנו מלוע אסור לדיון
להתפטר, ולאחר שצירפנו אותם לטענותיו
המתוצות של שר-הבטחון, שמה הוא שולל מדוע
את התפטרותו של דיון, אהנו חשהכננו ק
כן? תשאלו במה? ובכן, בכך שהנימקון החקיק
ביותר לא-התפטרותו של דיון מעוניים הכללה
בבמה וממה פתגמים ומבחינים.
תענו אינסקטואלי עילאי היה זה לשמוע
איך תפוטסור יובל נאמן מבטל במתי-חמס
אחד את התביעה להחשטרת דיון, באורו:
"כל אדם יכול לטעון" לקח לנו כמה רענע
סובל לריח לעומק האמת הטמונה בפניה,
ואחרי שתפסנו - תצטרנו על בן שחפספסון
נאמן החמין תודמנות לומר את הדברים בצורה
הרבה יותר מלצללת ומשכנעת - מבחינת אק-
מית - בניסח תלטינית המקורית: Est
humana est עם זאת חבנונו חיטב אח חשי-
קולמי שתיתווחו כאשר נסנע מלחשמש במתם
העברי חתחק, "טעות לעולם תזורה", אכן, לא
זה תרנע תבונן לחבור לעם הזה אח הכוחות
המוררה של הטעות האנושית לתורה על עצמה
דוקא.
אשר לדבריו של שר הבטחון כי התפטרותו
תהיה מעין תוראה בכך שמשחו לא היה בטון
בצ"ל, יפה היה עושה אילו חיוק טענו לו
בפתגמי ויש, יש פתגמי תארו לעצמכם אח דיון
קמ ואומר: "אתם דורשים ממני שבהתפטרותי
אעיד על חקטת שבישלת? רבותי! אין תחתום
מער על עשתי" לא רק עקרון האחריות
המיניסטריאלית ומערכת הבטחון חיו ונאם
נשכרים, אסילו השפת הבריתיות ויתרה רנע
גדול מביון בלתי צפוי.
נאמר את האמת: באשר אמר תפוטסור
יובל נאמן כי אין מי שיחליף עתה את דיון
בהתקידו בשר הבטחון, היבנו-גמ-חיתוב להחמק
מפוגממה ומובתמת אקס-תדורה, חתגמם תוא
שון שצץ במווחו חיה: "אזיחו חבם - תוראה
את חולדי", במחשבה שניה חבנונו מדוע ויה
התפוטסור על חפתגם, אבל למח לא לחזק
לע ש"אין חכמ בבכל שטיו"ן? אולי בענמ מש
שבולו מעיני חבמים מאו חסיון שנתטנו.
אם בן - יכול היה לחבור לנו בי, מי שנווח
ברותחין? נושף גם על צונני"ן? סליחה, שכלנו
שבית-הנשרף אין מדברים על בויות, לפניה
יכול היה תפוטסור נאמן לחבור לנו את חפתגם
הצרפתי: "אדם שחותר - שוה שטיק"ן.
אלא שזה חיה מסבך אווחו מחדש בשאלה: בן
חוזר או לא חוזר? ואת אוסרת, לפני יום
היפורים, ע"י המודיעין? ואז היה בל חווינה
מחורור מחדש, זאת אומרת: אם חכל חית
בסדר או משחו לא היה בסדר במערכת הכסלון,
מה שהיה מאלץ מחדש את חתתום להעיד על
עשתה, מה שהיה מוזר לו את חפתגם בקשר
לדיו במים עבריים, מה שהיה מוזר לו דעם,
דעם שמנים דוגי-רקק, מה שהיה מוזר לו חס
וחלילה את חפתגם הידוע על כך שהיו-מרי-
מחראש, מה שמאור לא רצנו בשמנים לכבוך
לע את חפתגם סטוב חלוויית חמת מזולמנים
חיים, בקיצור, טוב עשה יובל נאמן באשר
קבע שאין מי שיחליף את דיון, ויתרה במקרה
זה על פתגמים.
אשר לגן נאמן לנו כי חטענה חרציונית
התפוטסור וחמשקפת יותר מבל טענה אחרת את
האבטורד שבדרישה שדיון יתפטר, קשות בן
שדיון פטוט איננו רוצה להתפטר, שהוא פטוט
רצח להישאר שר בקחון, ובי שחושב שהלומק
חוא איננו מה מבוכך במצב חנוכתי, ראוי שובל
לו את חפתגם, "רצונו של אדם - בבון".

שווה אישית

גאל גלאי

אמרו שאנחנו משחוררים, ורקתי את הציון,
לחצתי ידעם עם בולמ, ספתתי ליוו ה"סמך" על
הכנה, ער רשמ את הכתובת שלי כדי לשלוח
לי את האילומים מתסואץ. שילמתי לו מראש
ארבע לירות, ול צעק משחו שלא חבנתי,
שלא וטיפיקו לומר לנו שזאת טעות ואנחנו
נשארים.
(האנו בחורה מבוערת, שגראתה אומללה מאור.
"אתה רואה, בשביל אלה אנחנו נלחמים" -
אמר רוברטו).
הנעתי חביתה. התקלחתי. נישחתי את אמא.
שתינו קפה עם אמא. חלכתי בערם עם יהודה
ואוי לייטקוסקט של אונות-חיסודנטים. חייתי
מטלה. חיתיתי אפילו, "אסטר-שייב" על פני.
חיו חמון אנשים שרקדו וצחקו. חייתי רחוק
מכלם. לא מבין. תוחה, סובלכל. מישחו שם
שאל אותי בקול מתמרה מה נשמע בעיר הנדולה.
לא חבנתי אווח. רציתי לומר לו - שמע,
הינה מלחמה, אבל שחקתי. לא יבולתי לבד.
בחורה אחת, שאני בקושי סכור, שאלה אווח
אפה שירתתי והתביישתי לומר, שרק לפני
יומיים ירדתי מגילב עתקה. בל חניבניקיס
בקר שפרו את זה לפני. נדסח שחצי עיר חיתה
על חלבתי. חלבתי ל,וג-התרנגול" ושתייתי
מיר עם נתן אחי. היו שם חרבה בחורים
וערות יותר. שתייתי גרנד-גרנדי ובירה אירית
חויפה. רציתי להשתבר, להתפססל, אבל זה
לא יא לא לי.
חייתי בלי מדים, במה בולם. איש לא ידע שרק
עכשיו חזרתי מחצבא.

חיה לי עצוב ומר. חרשה לא ברורה. מועקה
ואושר חליפות למחורה, באמצע חום ובסתי
לחיות באר ברחוב חירקון. נולדת אחת גיטס
לפנות אווח, אבל לא חיה לי ראש שבבילה.
ישבתי לבדי עם בוס מרה. נניו שם שירי
מיונית ואחר כך חיה שיר. "האנשים תבדדים"
של חויפשויות נבסו שם בחורים. ערבים.
חילתי זאת מיד. אי-פעם לא חילתי נעני אבל
נכחתי בדברים של רוברטו, "שביל אלו אנחנו
מלחמים", אחרי-כך ראיתי ילדים משחקים.
אנשים ימים, רחובות, וננעלי, אמרתי לעצמי
שעלי לחבין שחבל חשונה. שאני כבר לא נבבא.
חלכתי ובביתי בבל. ואחתי כמו מסורה, אני
משחורה עלי לחונן חלונן איזה עולם יפה.
ידעתי חזקן אני נמצא. חכל נעשה קרוב. מוחשי
קרוב קרוב. עכשיו אני מתרגל. אבל בל
המשבורת, ושאר לאודי לעולמי-עולמים.
רקשו חלכתי. חדדי חלכתי מעולם מסור
של מדים.

רעיון שאיש לא רצה לקנות

צביה בן-שלום

כאשר אני כותבת דברים אלה אין לנו עיין
ממשלה, פרט לממשלת המעבר, כמובן.
כאשר תקראו דברים אלה אולי תהיה לנו
ממשלת אולי לא, אולי חסיכיים לתרכתת
יהיו טובים ואולי נתבונן לבחירות. אבל נמ אמ
החית כבר ממשלה (מותר לחיות אופטימי, נכון?)
אין לי בל סיוד לחונה שתוא תהיה בדיוק למי
רוחי (מותר נמ לחיות סמימי). שישחו יצטרך
לחור על אישוחו קדון ואני רי פסימיסטית
כדי לחש מי יותר.
מה שמרניו אותי זאת תעובדה שכבר שבויעי
יש לי רעיון ואני מבורת אותו בזיל חולל לכל
מי שמובן לשמוע וגם למי שמנסה להתחמק
מלשמוע ואסילו למי שנמאס לו לשמוע. אני
מוכרת - ואין קווח.
הרעיון שלי פטוט בתכלית: מקימים קואליציה
של 61, כלומר המערך הלי"ע ור"ץ. את
הרשימות תעריבות כללית בתוך המערך,
זה ברור. אחר כך שולחים 5-4 תיבים של
האופוזיציה לקונגרסים חשובים סאד בחוליל או
לסוירים מסביב לעולם, שמה ליתר בסחון, אולי
מישחו סחקואליציה ויהל או ייתקע במקס תנועה.
אחר כך מעבירים בקריאה ראשונה-ושלשית
הצעת חוק של דיון אישות אורתיים. תרוב
מובסת. כי נמ, "מוקד" יבניע בעד ואולי אפילו
רק"ה. באותה חרומות מבטלית את, חוק
עבודת בשבת" ומחליטים על נוס של כל בחורי
הישיבה וכל הבנות, תדווח לא לא.
ההצעה הבאה שתועלה על הסדר תהיה
ביטול תחוק האסור גידול חזירים ובשלב זה
התערך חמריל לקואליציה כדי לבטל את רוע
הניירה. כמחווה של רצון טוב תחזיר הבסת
לקדשות את, חוק תעודות בשבת". ובאשר
גמ, "אונות ישראל" תבני כנונות להישמע לבשר-
מעת הקואליציונית - יוססע על שחרור במת
מאות בחורי ישיבה שחובת חיות וחבנות
תדניות תהויינה בשירות לאוסי בבתי תולים
ומסודות תינון בלבד.
בדוך זו נגיע לקואליציה הרבה מאד, בלי
חליבד וגם חרווחנו את ריני האישות.
ניסיתי למכור רעיון זה לכל מיני אישים ולא
קנו. אמרו שחציבור רוצה ממשלת חירום לאו-
סיה, או שתציבור רוצה לשמור על ערכי היחדות
החתיים, או שחציבור רוצה ממשלת המבוססת
על הערכה הדחיה, או שחציבור רוצה ממשלה
יציבה סן חתתגלה... אמרתי שלידוי חציבור
יכול לבבת לעוואל חציבור זה אני שויבילי לי
שזה אחרת. אמרו שאני לא רצינית. שאמשיך
לבתוב מליטונם. שאשאיר את הסליטיקה
לסליטיקאים: תשארת.

הנהגת מנהל

